

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sivečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10° kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravníštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Kam pridemo?

Od Drave, 30. avgusta.

Jedna zadnjih števil „Slovenskega Naroda“ navaja pritožbo, da je bil v Trst imenovan finančnim ravnateljem mož, kateri ne zna ne slovenski, ne hrvaški. Dalje omenja ista številka postopanje predsednika dr. Gertscherja v Dalmaciji.

Tako imajo slovenski listi dan za dnevom priliko, da prinašajo pritožbe o tem ali onem imenovanju, o postopanju tega ali onega uradnika. Koliko pa je slučajev, o katerih se sploh ne govori in piše!

Naši časniki niso o vsem poučeni! Nemški in nemčurški uradniki službe — kakor je videti — kar mej seboj delé. Ko se je imelo kreirati okrožno sodišče v Mariboru, imenovali so se javno vse osebe, katere bodo predlagane in imenovane. Slovence, zavedne vsaj, so a priori izključili!

Sedaj je izpraznjeno mesto svetnika Trenza. Nemški gospodje so že določili, da mu sme biti naslednik le Nemec; izbrali so si tajnika Bouvirja v Gradcu. Slovenec imej službenih let kolikor hočeš, imej rodbino, fante, godne za gimnazijo, to ne šteje vse nič!

Za notarsko mesto v Ljutomeru določili so naši prusijanci dr. Filafero iz Kozjega, kot namestnika tega za Kozje pa Thurna s Kranjskega, da pride notarska komora hitro in kakor najhitreje v roke naših nasprotnikov.

O teh načrtih govori se pri nas očitno, kakor nosijo uradniki modriž ter žalovalne trakove za Bismarckom očitno! Kaj pa bi se tudi ženirali, če to pospešuje njih karijero!

Pri deželnem finančnem uradu v Gradcu bil je slovenskega jezika zmožen jedini g. nadsvetnik Lubec. Tega izgubimo, ker gre v Ljubljano. Namestnika mu ne bomo dobili. Pri sodiščih nam nastavlja avskultante, adjunkte itd., kateri ne znajo besedice slovenske. Kar ti ljudje sprejmejo na zapisnik, je nemški, ker je tako podstava razpravi nemška, razpravlja se s strankami, nemščine nevedčimi, izključno nemški!

Ne moremo, da bi za te naše razmere ne delali odgovornih vseh slovenskih poslancev. Ti naši

poslanci se za nameščanje uradnikov celo nič ne brigajo, ali pa na način, kateri ostane navadno brez uspeha. Kateri poslanec se za te stvari ne briga, ne izpolnjuje svojih dolžnostij kot poslanec, zasluži, da se mu mandat odvzame. Kaj nam pomaga poslanec, kateri doma poseduje, kateri se le tu pa tam kak govor nauči?

Prva in glavna naloga naših poslancev mora biti, posredovanje v vseh važnejših vprašanjih, pri ministerstvih, pri načelstvih raznih uradov. Tega pa ne sme vsak poslanec na svojo pest, po svoji volji, le po svojem nagonu delati, ampak sporazumno s tovariši, z vsemi slovenskimi poslanci. Za slovenstvo važna vprašanja morajo zanimati vse poslance, vsi morajo delovati složno, da se ugodno rešijo. Tu ne sme vladati komediteta niti osebni oziri. Kjer se gre za posebno važne stvari, morajo pa naši državni poslanci znati pridobiti si podporo celega tistega parlamentarnega kluba, katerega del so. Klub jim podpore ne more odreči, ker so udje klubu moralno in po pravilih vezani, da se mej seboj podpirajo.

Ako bi tega ne bilo, klub nima pomena. Če pa se slovenski poslanci popnejo do te jednosti, ako smatrajo vsako personalno, gospodarsko in politično vprašanje za skupno ter delajo skupno za njega ugodno rešitev, prišli bomo po vsi Sloveniji do boljših razmer in potihnilo bo od bojazni in strahu narekovano vprašanje, kam pridemo, ako naši državni poslanci svoje taktike ne spremené, ako se ne bodo brigali in energično potegovali za interese vsega slovenstva.

Slovensko vseučilišče v Ljubljani.

(Na shodu slovenskih visokošolcev govoril stud. phil. Davorin Majcen.)

(Dalje.)

Velike, glasovite univerze dajejo poleg izborne strokovne izobrazbe tudi splošno izobrazbo in jednotno svetovno naziranje, ki se naslanja na znanstveno resnico, ali bolje, morale bi je dajati! V resnici je ravno v tem oziru v obče jako slabo, zlasti na univerzah, katere pohajajo deslej Slovenci. Izjeme so, a so vrlo redke! V obče lahko trdim, da so možje, ki so si pridobili bolj ali manj popolno

splošno izobrazbo, delali navadno privatno zelo intenzivno, in na visokih šolah večkrat niti navodila niti dobrega sveta niso našli. Na to stran, ki je po mojem mnenju najvažnejša, slovensko vseučilišče ne bi zaostajalo tako grozno, recimo za graškim, črnoviškim, inomestovskim in dr. In da bi v Ljubljani ne bila možna vsaj taka strokovna izobrazba, kakor si jo pridobivajo Slovenci deslej na tujih vseučiliščih, tega ne more resno nihče trditi. Brez dvoma ima dijak na velikem, svetovno znanem vseučilišču in v velikih mestih marsikaj, česar drugje ni dobiti; vendar vse te koristi, katerih se v najugodnejšem slučaju poslužuje komaj 10% slovenskega dijaštva, ne odvajajo niti najmanj velikanskega kulturnega pomena, ki bi ga imelo slovensko vseučilišče za naš narod in njegovo bodočnost. In končno je tudi vseučilišče, kakor vsaka kulturna institucija, zaradi naroda in njegove prosvete, zaradi njegovega napredka in obstanka, ne pa narobe! Gledati je treba, da se celota razvija kolikor mogoče ugodno, če tudi morebiti posamezni deli za se niso vsi do cela zadovoljeni.

Lepo in častno je za nas, da šteje naš narodič precejšnje število mož, kateri so si priborili na znanstvenem polju slavno ime. Toda njihova dela sodijo večinoma prej v kulturno zgodovino mogočnega in bogatega soseda, nego v našo domačo, slovensko je samo njihovo ime! Gotovo imajo dela teh Slovencev kot znanstvena dela svojo vrednost. Imena teh mož bodo se vedno imenovala mej imeni velikih duhov, kateri so sodelovali pri velikanski zgradbi človeške kulture v prvih vrstah! Ali vendar! Koliko imenitnejši, slavnjejši bi bili za nas ti možje, ko bi se bili vdeleževali kulturnega tekmovanja v domači obleki, ko bi kazala njihova dela znake samobitnosti in krepih življenskih moči naroda, iz katerega so izšli! Tedaj bi nam bili nesmrtni v najlepšem pomenu! Da pa je to mogoče, treba nam je mej drugimi važnimi pogoji tudi domačega vseučilišča! — Slišal sem mej Slovenci tudi take-le pomisleke: Slovenci smo grozne reve, nimamo še prav za prav ničesar, kar ima že vsaki drugi narod v Avstriji, niti ne slovenskih napisov za ljudstvo, ki ne razume nobenega drugega jezika, nego svojega slovenskega.

LISTEK.

Slavnostna beseda.

Zložil dr. Janez Mencinger.*)

Rojaki mili! ki se tu sestali
Od Save desne, leve ste obali,
Da mi svečano dan slavimo slavlja,
Z veselim srcem mesto Vas pozdravlja!

Soseska, vsa v nevestinski opravi,
Ta dan obhaja slavno zlatolétje,
Ko let se izvršuje petdesétje,
Kar na Fran-Jožefa presvitli glavi
Leskeče Avstrije cesarska krona. —
Šumi neskončna radost med narodi
Cesarstva, od iztoka do zatona,
Od sévera do juga — vse povsodi.

A Ti za slavjem občim zaostajaj?
Čutila radosti molčé zatajaj?
Slovenski mili narod moj!
Nikdar! — Mogočno glas se ôri Tvoj! —
Mar zemlja naša ni ko biser lepa?

* Govorila dne 28. avgusta 1898. l. v Krškem na svečanosti 50letnice vladauja našega cesarja gospica Minka Gregorin.

Blagote, čuda svoja nam odklepa
Od Drave, Mure prisojnih ledin
Do sinje Adrije razburjenih brežin,
Od Soče, Kolpe gričev zimzelénih
Do glav planinskih vekoma ledenih.
Dežela krasna ta nam vse ponuja,
Kar trosi jug iz radodarne dlani,
Kar mrzli sever skopo v nedru hrani,
In kar iz zemlje tajnih žil se vzbuja. —

Bog čuvaj lepo našo domovino!
Zibelko nam in žitja korenino,
Ki vrlih dedov nam spomine ščiti,
Ki naj še vnukom grobe s cvetjem kiti!

Ta dom za davnih vekov priborjen
Poseda rod slovenski — rod pošten:

Vesel ko jasna je planina,
Ognjen ko naših brd so vina,
Mehák ko sveta lipa v vasi,
Krepak ko stari hrast na Krasi,
Iskrečist ko bistra Sava,
Vsestanovit ko sklad Triglava
In vrl ko Bélsice jeklénaec.

Tak bil, tak je in bo Slovenec;
Tak dom bo branil in cesarja,
Dokler mu živo srce vdarja.

Med srečo, bedo že stolétje šesto
Prisego vdanosti očetov svojih
Smo rod za rodom pričevali zvesto
Z junaško roko v neštevilnih bojih;
In kjer slavijo listi zgodovine
Zvestobe in poguma vrle čine,
Vijó rojakom našim lavorike:

Sinovom Slave — pričam naše dike.
A višja nego vdanost in zvestoba,
Hvaležnosti, ljubezni so čutila. —

Franč Jožefa cesarske slave dóba
Je naše sreče dóba, ker zbudila
Prav ta je narod naš v življenje novo.
Ko mladi cesar v dlan prejel je žezlo,
Slovesno je izustil carsko slovo:

„Vse blage sile se zbudite,
Na prid države se združite!“
Kot božji glas to géslo se je neslo
Budeč, vabeč do carstva meje skrajne. —

In vstali smo iz tisočletne tmine.

To je početek naše dóbe sjajne:
Zavesti svojega rodu vrline,
Prosvete ob svobódi in ustavi,
Napredka v blágost našo, v prid državi.

Ravnopravnost je pri nas samo na papirju! In pred vsem: slovenskih osnovnih šol nimamo, na stotine naše dece se potujejo ob periferiji našega ozemlja! V tisti nežni otroški dobi se nam zastrupljajo mlada srca, ko so najbolj dovzetna za vse, kar povzdigne človeka nad vse stvarstvo. In vse rahle klice ljubezni do lastne krvi in do rodne grude, katere je vsadila v otroško srce mati, podavi barbarski nemška, laška in madjarka ljudska šola! Prav tako so naše srednje šole vse nemške, niti jedne popolne slovenske gimnazije nimamo! — To je prežalostna in žal, le prerisnična slika! Tukaj je treba zastaviti vse sile, da se to stanje predru-gači, izboljša; potem, tako mislijo nekateri Slovenci, nam vlada mora dati vsučilišče, ne da bi se mo-rali še le dolgo boriti zanje. (Dalje prih.)

V Ljubljani, 31. avgusta.

Obstrukcija se nadaljuje! To je bil sklep nemških volilcev v Ašu, in isto so sklenili volilci v Postelbergu in drugod. Češki Nemci pozivljajo svoje poslance, naj nadaljujejo obstrukcijo tudi potem, ko se jezikovne naredbe odpravijo, in sicer dotlej, da se poda garancija, da se proti „pravica-m“ nemškega naroda ne ukrene ničesar in da se proglasi nemščina zakonskim potom za državni jezik.

Antičehizmus. Za antisemitizmom pride anti-čehizem! Tako kriče dunajski nacionalni in Lueger-janski časopisi ter vprižarjajo besne gonje proti Čehom, ki zahtevajo za svoje otroke javne ljudske šole ter pozivljajo svoje rojake, naj se ravnajo po geslu „Svoji k svojim!“ ter naj kupujejo kolikor možno pri slovenskih dunajskih tiskarnah. Zlasti besno pisarijo „Deutsche Zeitung“, „Ostdeutsche Rundschau“ in „Deut. Volksblatt“.

Srbi in Arnavti Turčija je odklonila zahtevo Srbije, naj bi se sprejel tudi srbski zastopnik v ko-misiji, ki bo preiskovala vzroke in škode zadnjih napadov Arnavtov, ki so prodrli v Staro Srbijo ter uprizorili roparstva in morije. Turčija pravi, da je vsa stvar notranja zadeva Turčije, ki je odmaknjena ingerencem kake tuje države. Očividno je, da se Tur-čija boji — luči, ki bi posvetila v škandalozno turško upravo. Napadajočim in morečim Arnavtom so se pridružili regularni turški vojaki in policijsti. Da bi tega ne izvedel svet iz zanesljivega srbskega vira, se brani Turčija „vtikanja“ Srbije. Seveda bo dognala sedaj čisto turška komisija, da zadeva krivda le — Srbe, in prav čisto nič Turkov. Tako je bilo deslej vedno.

Nova grozodejstva v Armeniji? „Frank-furter Zeitung“ in za njo različni časopisi so te dni javili, da so se pripetila v Armeniji pri Mušu ve-lika grozodejstva divjih Kurdiv. Ti so požgali in poropali dve vasi ter okoli 300 ljudj, mej temi večino žensk, pomorili ali pobabili. „Neue Freie Presse“ zatrjuje, da so ta poročila izmišljena, ter da se v novejšem času niso v Armeniji pripetila nikaki massacri.

Dreyfussova afëra še nikakor ne spi, nego se neprestano nadaljuje. Boj mej listi za Dreyfussa in proti Dreyfussu noče ponehati. Sedaj sta objavila bivši minister senator Trarieux in zgodovinar Monod dve odprti pismi na justičnega in vojnega

ministra, v katerih znova dokazujeta, da je bila preiskava proti Dreyfussu površna in obsodba ne-opravičena, ter zahtevata, naj se preiskava ponovi in Dreyfus znova obsodi, če je res kriv.

Ruski car za občno razoroženje. Vsi listi so složni v sodbi, da je ideja Nikolaja II. največja, najplemenitejša, kar jih je rodilo XIX. stoletje. Ako ne stori car ničesar drugrega, zadošča samo ta vele-pohalni predlog, da bo car Nikolaj II. slaven v svetovni zgodovini. Listi ne dvomijo, da se odzo-vejo vse kulturne države carjevemu povabilu ter da se sestane kongres bržčas v Peterburgu ali pa v Švici. Seveda bode imela evropska diplomacija še mnogo dela, predno se ideja vseobčnega mirov-nega kongresa uresniči. Listi povdarjajo čudni slučaj, da predlaga car občno razoroženje prav takrat, ko si hočejo Zedinjene države v Ameriki ustanoviti redno vojsko, ko si hočeta Nemčija, Anglija in Rusija pomnožiti armado in bojno ladijevje in ko so dozorele razmere v Kitajski skoraj do tega, da napove Anglija Rusiji vojno. V trenutku torej, ko si hočejo vlasti naložiti novih velikanjskih vojnih bremen, ko se sklepa mej Španijo in Ameriko mir ter se kuha v Kitajski nova vojna, v tem trenutku je zaklical car, ki premore največjo armado na svetu: Mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje! — Časopisi poročajo, da je carjev predlog Francoze sila razočaral, ker so si baje domisljali, da jim Rusija prej ali slej s svojo vojsko pomore znova polastiti se Elsaško Lotarinške. Francoski listi tudi res pišejo, da o kakem razoroženju ne more biti prej govora, dokler ne postane omenjeni deželni zopet francoski. Očividno je, da bo treba premagati še velikanjska nasprotja mej rivalizirajočimi in sov-ražnimi državami, predno more priti sploh do ka-kega kongresa. Ali pa bode imel potem kongres kaj pozitivnega sadu, je seveda še jako težko vprašanje. Vsekakor pa velika carjeva ideja ne bo za-mrla več, in navdušeni pristaši svetovnega miru, kakor so Tolstoj, Bebel, Liebknecht in slavna baronica Berta Suttner, morejo biti veseli, da se bode nji-hova utopistična misel s carsko pomočjo zanesla na vse dvore ter se skušala realizirati.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 31. avgusta

— **(Konfiskacije našega lista)** se zadnji čas čudovito množé. Tekom nekaterih tednov smo bili kar štirikrat zaplenjeni. Te ponavljajoče se konfiskacije svedočijo, kakšen veter je začel pihati v naši deželi. Povod zadnji konfiskaciji je dal — kakor smo že včeraj omenili — dopis s Štajerskega o zadnjih slavnostih v Celju. Dopis je mirno in stvarno pisan. V njem ni ne jedne ostre, ne jedne hujskajoče besede. Navedena so le suha fakta o postopanju celjske policije — ki je, kakor znano, mestna — po-vedom zadnjih celjskih slavnostij, in dodan je na-svet, kako naj udeležniki slovenskih slavnostij v Celju v prihodnje poskrbé za svojo osebnostno varnost. Ako primerjamo ta naš dopis s tem, kar je pisala v Celju izhajajoča „Domovina“ o celjski policiji, ne da bi bila konfiskovana, moramo priznati, da je „Domovina“ stokrat ostrejša pisala, kakor naš do-pisnik. Govorili smo o tej zadnji konfiskaciji z raz-nimi juristi in vsi so strmeli, da je državno pravdnistvo naš dopis konfiskovalo. Proti konfiskaciji homo vložili ugovor; slovenske državne po-slance pa tem potom uljudno prosimo, naj v varstvo domačega časopisja in v obrambo naše itak revne tiskovne svobode, v prvi seji poslanske zbornice podajo primerno ostro interpelacijo, v kateri bodeta do-slovno navedena konfiskovana odstavka našega do-pisa, da izve pravcesodni minister, in da izve širša javnost, kaj se vse pri nas konfiskuje. Naročnike in čitatelje pa prosimo, naj uvažujejo nastale ne-ugodne razmere in naj se toliko krepkeje oklenejo našega lista, čim bolj so mu državna oblastva — naklonjena.

— **(Vojaška vest)** Listi poročajo, da pride prihodnje leto v Ljubljano pešpolk št. 7., kateri je sedaj v Gradcu, tja pa da pride sedaj v Celovec bivajoči kranjski pešpolk št. 17.

— **(Umrli)** je predvčeršnjim in bil danes pokopan znameniti orglarski mojster gosp. Fran Goršič v starosti 62 let. Bodi vrlému možu zem-ljica lahka in prijazen spomin!

— **(Cesarska slavnost ljubljanskega vete-ranskega kora)** ki se je vršila zadnji nedeljo na Koslerjevem vrtu s sodelovanjem domžalske godbe,

obnesla se je v vsakem oziru dobro. Vrt je bil s zastavami, grbi in lampijoni okrašen. Poveljnik g. J. Mihalič je imel slavnostni govor. Slavnost je počastil namestu odgojnega deželnega predsednika vladni svetnik pl. Rilling v spremstvu okoli komi-sarja grofa Künigla. Veselica ta je vseskozi dobro uspela in udeležniki razšli so se pozno v noč z vrta.

— **(Čitalnica Vič Glince)** je na svojem iz-rednem obćnem zboru dne 28. avgusta t. l. izvolila gosp. ces. svetnika Ivana Murnika svojim prvim častnim členom zaradi mnogih zaslug, ki si jih je pridobil za obstoj in razvoj društva.

— **(Cesarsko slavnost)** preredi mestna ob-čina Kamnik v zvezi z meščansko korporacijo in okrajno posojilnico v Kamniku ter s sodelovanjem vseh kamniških društev v soboto, dne 3. in v ne-deljo, dne 4. septembra 1898. Vstopnina h koncertu 20 kr., z rodbino 50 kr. Vsa vstopnina, brez od-bitka stroškov, porabila se bode za revno šolsko mladino.

— **(Nove izkopine.)** Po naročilu dež. odbora je muzejski uradnik gosp. Ferd. Schulz pri Zafari blizu Žužemberka odprl sedem gomil, v katerih je našel raznovrstnih starin. Jeden grobov je bil ob-zidan s kamnitim, 60 cm. visokim zidom. V gomi-lah je našel g. Schulz razne lonce, rudeče in črne urne, zapestnice, fibule, skodelice, bronzast pas, su-lice itd. Vse kaže, da so bili ondu pokopani rimski vojaki.

— **(Z Jesenic)** se nam piše: Dne 21. avg. sta tukajšnja požarna bramba in občinski odbor v proslavo cesarjevega petdesetletnega vladanja prire-dila slavnost, pri kateri se je blagoslovila zastava požarne brambe. V predvečer slavnosti je bila raz-svetljava, bakljada in mirozov skozi Jesenice na Savo in nazaj, pri katerem je svirala fužinska godba; potem podoknica kumice gospej M. Schrey, katero je pel kvartet, gg. učitelji Razingar, Planecky, Roz-man in Rus. Druzega dne so došla gasilna društva sosednih občin in mej temi tri z zastavami. Skupno so odkorakali gasilci pred županijo, kjer se jim je pridružil občinski odbor in od tod po kumico g. M. Schreyavo. Ob 10. uri se je vršilo blagoslovljenje zastave in potem maša, pri kateri je zopet pel preje omenjeni kvartet. Opoludne je bil banket pri gosp. Ferjanu, katerega se je udeležila večina ognjegascv. Izmed mnogih govorov se je odlikoval po svoji na-vdušenosti oni gospe kumice. Popoldne pri prosti zabavi je napil gosp. Remškar blejskim pevcem in pevkam, ki so nas počastili s svojim obiskom in nas razveseljevali z res izbornim petjem. Jesenice so bile ta dan vse v zastavah, a čudno je bilo vi-deti tri slovenske zastave, ki so vihrale iz oken no-codprtega „Gasthof C. Wischner“. Tudi pri „Gasthaus zum Kaiser vom Oesterreich“ je bila raz-obešena slovenska zastava. Ali so s tem hoteli go-spodje pokazati, da so na „obe plati“? Samonemški napisi in slovenske zastave! Kako se to strinja? Čas je že, da se vsaj letos v spomin petdesetletnice tudi prekrsti „Gasthaus zum Kaiser vom Oesterreich“ v gostilno „pri avstrijskem cesarju“ in isto velja tudi o novem „Gasthofu“ g. C. Wischnerja! (Karol Višnar!), ki naj pomni, da Jesenice niso Tržič! Za-radi pr priseljenih haitlovcev se vam bo težko spla-čalo, imeti samonemški napis. Toraj gospodje, po-kažite svoje prave barve! Ali so belo-modro-rudeče, ali črno-rudeče-žolte?

— **(Strela)** je udarila v stolp podružne cerkve v Osilniku in ga užgala. Škoda, katero je prouzro-čil ogenj, znaša 700 glđ.

— **(Ulomi.)** Zadnji čas so neznani tatovi v bližini Črnomlja izvršili razne ulome ter povsod po-kradli precej blaga. Doslej tatovom še niso prišli na sled. Prebivalstvo je organizovalo ponočno stražo.

— **(Fiat justitia!)** Nedavno je bil ex offo upokojen c. kr. poštni svetnik v Gradcu A. Gun-scher (čitaj: Gunčar!), kateri ostane pač marsika-teremu slovenskemu poštnemu uradniku v trajnem spominu. Gunscher, zagrizen nemškutar, rodem iz Brežic, preganjal je slovenske uradnike kjerkoli je le mogel (na pr. nedolžne podpornike družbe sv. Cirila in Metoda je prestavljal brevi manu mej gornje Štajerce); on, ki je bil navzgor persona gratissima, tiral je to gonjo na Slovence tako temeljito in si-stematično, da je na pr. spravil v slovenski Zidani most same Nemce in nemškutarje, katerim seveda ni branil, da bi podpirali šulveraju in druga slična društva. Toda to le mimogredé. Glavna stvar je: zakaj je predlagal dvorni svetnik Gross, da se takoj upokoji Gunscher? O tem se čujejo različne reči. V interesu javne morale zahtevamo, da se nujno pojasni, zakaj je bil famozni Gunscher ex offo penzioniran. Na dan z resnico, in če je resnica škandal, naj se zgodi škandal!

— **(Jubilejna kapelica sv. Cirila in Me-toda pod Ojstrico)** katero je stavila Savinjska podružnica „Slov. pl. društva“, je dogotovljena. Slavnostno blagoslovljenje bode dne 5. septembra t. j. prihodnji ponedeljek ob 9. uri predpoldan. Kape-lica stoji v najbližji bližini Kocbekove koče v višini 1770 m. Turiste opozarjamo na to redko

Razcvita zdaj se narod, prej nenadno,
Ko vrt, ki sine sonce mu pomladno. —
To sonce Ti si! naš premili car,
Ti naših src udanih gospodar!
Zato Te ljubimo iskreje,
Ker Ti naš rod si osvobodil;
Zato Te ljubimo zvesteje,
Ker Ti naš rod si modro vodil
Do sreče stalne, prej nikoli znane
In vsemu svetu nepričakovane.
Zatorej, dókler bo Slovenec stal,
„Očeta-carja“ Tebe bode zval!

Bog večni! Svojih vernih čuj molitev,
Želj naših polstoletnih obnovitev!
Daruj cesarju neminljivo milost,
Modrosti in moči daruj oblost;
Da célo, neomajano državo,
Na slogo, mir med svojimi narodi,
Na strah sovražnikov in sebi v slavo
Se mnoga, mnoga leta krepko vodi!
Med nami pa na vekov vek
Stoglasno naj odmeva jek:
„Bog ohrani, Bog obvaruj
Nam cesarja, Avstrijo!“

slavnost, ki obeta biti jako imponantna, kajti zanimanje za njo je posebno v Zgornji Savinjski dolini zelo veliko. Več znamenitih turistov je obljubilo prisostovati tej slavnosti, kakor gosp. župnik Aljaž, vseučiliški profesor Frischauf in drugi.

— (Slovensko pevsko in bralno društvo „Maribor“) v Mariboru ima dne 8. septembra 1898. točno ob 8. uri zvečer v gostilni g. Frangeša v Koroški ulici 3 izvanredni občni zbor. Prosi se, da pridejo vsi udje.

— (Veliki slavnosti dne 8. septembra na Vranskem) prijavila so do sedaj svojo udeležbo sledeča društva: „Celjski Sokol“ z zastavo, „Celjsko pevsko društvo“ z zastavo, „Savinjski Sokol“ v Mozirji z zastavo, Akademsko društvo „Triglav“ v Gradcu, požarna bramba v Žalcu, klub biciklistov v Kamniku, čitalnica v Gornjem gradu, Pevsko društvo v Braslovčah, bralno društvo v Št. Juriju ob Taboru.

— (V Malem Št. Vidu na Koroškem) je bil minole dni shod, na katerem sta poročala drž. posl. Einspieler in dež. posl. Grafenauer nemškimi volilcem. Povod temu je dalo to, da so za Einspielerja glasovali tudi nekateri Nemci. Schönerejanci, nacionanci in socialisti so poskušali shod motiti, a po poročilu „Mira“ se jim to ni posrečilo.

— (Zatoženiaslovanska duhovščina istrska.) Razupita „Societa politica istriana“ je predložila ministerskemu predsedniku spomenico, s katero zahteva, naj vlada direktno intervenira v prid laški stranki s tem, da prepove duhovščini, izvrševati pristojnosti jej politične pravice. Spomenica, pravi monstrum pavšalnega sumničenja, dolži tržaškega škofa Sterka in krškega škofa Mahniča, da izpodrivata latinsko liturgijo, duhovščini pa sumarično predbaciva, da hujša prebivalstvo proti Lahom. Za konkretne navedbe so bili Lahji v zadregi. V celi spomenici se nahaja le nekaj navedb in še te so očitno zasukane in ne odgovarjajo resnici. Le jeden jedin slučaj je, kateri je obžalovanja vreden, ako je sploh resničen, da je namreč neki dubovnik odrekal nekemu Lahju iz političnega nasprotstva zadnjo popotnico. Kar navaja spomenica družega, so le sumničenja in podtikanja. Ko bi Lahji imeli kaj resničnih dokazov za svoje dolžitve, bi jih bili gotovo navedli, tako pa je ta spomenica samo svedočba, da spoznavajo Lahji, kako izgubivajo tla pod nogami in da zategadelj kličeje vlado na pomoč, naj ona s svojo avtoriteto in s svojimi silnimi sredstvi pritiska slovanski življenj pod laški jarem. To je prehaljeni liberalizem primorskih Lahov. Ne vemo, kakšen utis napravi ta spomenica na grofa Thuna. Zdi se nam pa, da morajo pavšalna obrekovanja tega spisa biti samo na korist slovanski stvari v Istri.

— (Deželnemu odboru kranjskemu) je rektorat živinozdravniške visoke šole v Ljubli prijavil pogoje za vzprejem dijakov v ta zavod, na katerega se abiturienti in stariši slovanski prav posebno opozarjajo. Kdor hoče z letom 1898./99. vstopiti kot redni slušatelj, mora dokazati, da je na kaki tuzemski srednji šoli (gimnaziji ali realci) z dobrim uspehom prebil zrelostno skušnjo. Izjemoma dovoljuje c. kr. naučno ministerstvo vstop tudi kandidatom, ki so dovršili kako srednjo kmetijsko šolo ter tamkaj dobili zrelostno spričevalo. Vpisovanje se vrši od dne 1. do 8. oktobra t. l. Učna doba je določena na 4 leta ali osem semestrov. Predavanja so poljska, vendar so profesorji zmožni tudi drugih slovanskih jezikov, tako da se dijak pri izpitu lahko posluži tudi materinščine. Zavod — jedini v naši monarhiji s slovanskim učnim jezikom, kar slušateljem slovanskih narodnosti gotovo zelo olajšuje učenje živinozdravništva — ima na razpolaganje veliko materijala, konj, goveje živine in drugih domačih živali. Življenjske razmere v Ljubli so jako ugodne.

— (Razpisane službe) V področji finančnega ravnateljstva v Ljubljani mesto finančnega svetnika v VII., eventualno finančnega tajnika ali finančnega nadkomisarja ali davčnega nadinspektorja v VIII., fin. komisarja ali davčnega inspektorja v IX. in fin. koncipista v X. činovnem razredu. Prošnje v 4 tednih predsedstvu finančnega ravnateljstva v Ljubljani.

* (Kosti hrvatskih kraljev — najdene) Hrvatski dnevniki javljajo z velikim veseljem, da se je slavnemu hrvatskemu arheologu msgr. Buliću posrečilo najti v Solinu (v Dalmaciji) cerkev sv. Marije Otoške, kjer so shranjeni ostanki hrvatskih kraljev. Izkopavanje se nadaljuje. Našli so tudi nadpis, ki se spominja hrvatske kneginje Helene.

* (Alkohol — morilec ljudi.) Zdravnik W. C. Solliwan dokazuje, da se večina samomorov zgodi vsled alkoholičnega upliva. Moški alkoholiki se usmrte največkrat med 25.—35. letom, ženske pa med 20.—30. letom. V treznosti se usmrte več moških, kakor ženskih, in pijanosti in nezvesti pa več ženskih kakor moških, v pijanosti in pri nezvesti pa je število moških samomorcev jednako številu ženskih. Alkohol prouzroča tudi blaznost in raka.

* (Peš iz Peterburga v Pariz) potuje Hrvat-Karlovičan g. Mirko Seljan. Popotnik je došel že v Berlin. Vso turo misli prehoditi v 80—100 dneh. V Berlinu je prišel v 36 dneh. Popotovanje po Rusiji je bilo radi gostoljubnosti jako prijetno, po Nemčiji pa se mu je godilo slabo, ker je narod sila skop.

* (Krvava obiteljska drama) se je dogodila v Szegedinu. Ivan Szücs, stolar, je našel svojo ženo z nekim čevljarjem. V razburjenosti je zabodel čevljarja štirikrat, pa ustrelil dvakrat na svojo ženo ter jo zabodel. Končno pa je sprožil revolver še samemu sebi v usta. Stolar in čevljar sta bila mrtva takoj, žena pa je umrla par ur nato.

* (Iz veselja je zblaznel) neki pomočnik v Hamburgu. Revez je podedoval nenadejano 15 000 goldinarjev. Od velike radosti se je vozaril s kočijami, napajal in pogoščal je vsakoga, kdor je hotel z njim iti ter priredil veselico na svoje stroške. Vsi udeleženci so pili in jedli zastoj. Zdravniki so ga prepeljali v blaznico.

* (Ulica samomorilcev.) Tako imenuje new-yorška policija ozko ulico „Third Street“ (Tretja ulica). V tej ulici stanujejo skoraj sami ubožni inozemci, delavci in delavke, ki delajo noč in dan, trpe največjo bedo, ter so vsled tega povsem obupani. Listi poročajo, da se samo v tej ulici, kjer stoje visoke hiše z majhnimi sobicami, usmrte vsako leto 300 ljudi. Največ se jih usmrte poleti, osobito meseca avgusta. Tega meseca preneso v bolnico po 20 samomorilcev na dan.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Jakob Tomec, mestni komisar 10 kron mesto venca na krsto umrlega bratrance Frana Goršiča.

Književnost.

— „Naša monarhija.“ To jubilejno delo, katero izdaja gosp. Jul. Lavrenčič na Dunaju (Schülerstrasse 20.), se bliža završetku. Te dni sta izšla zopet dva zvezka, snopič 21. in 22., ki pri našata krasne slike in popise Tirolske. Najlepše in najzanimivejše so te: Inomost, grad Ambras, Marije Terezije cesta, Zlata strešica, Leopoldov vodnjak, Dvorna cerkev, Triumfalna vrata. Mestno gledališče, Dvor, Spomenik Andreja Hoferja, Brixlegg, Achensko jezero, Jenbach, Kufstein, Kienbergklamm, Kaiserthal: Sparchen, Kitzbühel, Zöllerska in Oetz, ska dolina, Bolcan, Meran, Pusterska dolina, Bruneck, Lienz, Toblach, Brixsen, Ortler, Stillsersko sedlo, Roveredo, Trident itd. Vse slike kažejo krasno tirolsko deželo z najlepših strani ter vzbujajo človeku hrepenenje po teh divnih alpskih krajih ali pa vzbujajo spomine na minole dni v tem pozemskem raj. Tekst obema snopičema je spisal g. A. Keiter.

Telefonična in brzojavna poročila

Dunaj 31. avgusta. Oficijezni komunike v „Wiener Abendpost“ glede nagodbenih pogajanj, kateri naznanja, da sta se avstrijska in ogerska vlada zjedini, poskusiti najprej parlamentarno obnovitev nagodbe, v katero svrhu se skliče cislitvanski drž. zbor, da pa sta se tudi popoluoma zjedini glede slučaja, ako bi obstrukcija preprečila parlamentarno rešitev nagodbe, je obudil veliko senzacijo. Ogerska vlada je obelodanila do slovnjo jednak komunike, izpustila je samo zadnji stavek, ki pravi, da je vlada pripravljena za vse slučaje, kateri stavek se smatra kot grožnja avstrijske vlade na adresu obstrukcionistov, dočim ga je ogerska vlada izpustila, ker nima uzroka in pravice nastopati proti cislitvanskim obstrukcionistom.

Dunaj 31. avgusta. Splošno mnenje je, da vladni apel na obstrukcioniste ne bo nič pomagal in da bo državni zbor absolutno nesposoben za vsako delo. Državni zbor se snide definitivno sredi meseca septembra in se skliče že tekom prihodnjih dni. Govori se tudi, da nastane prav v kratkem ministerska kriza, kar pa je po zanesljivih informacijah popolnoma izključeno, dokler ne mine cesarjev jubilej.

Dunaj 31. avgusta. Nemški obstrukcionisti so z izidom nagodbenih pogajanj sila nezadovoljni. Pričakovali so zanesljivo, da se razveljavijo jezikovne naredbe, pričakovali so to toliko bolj, ker je vlada sama to namigavala. Zdej grozé, da začne s podvojeno silo boj proti vladi in naznanjajo, da uprizoré koj v prvi seji poslanske zbornice take hrupne prizore, kakor za časa Badenija.

Dunaj 31. avgusta. Minister za kmetijstvo je imenoval kancelista Tušarja v Idriji kanceliskim oficijalom.

Praga 31. avgusta. Z ozirom na izid nagodbenih pogajanj pravijo „Nar. Listy“, da

je vlada iz strahu, da bi Oggerska samostojno uredila svoje razmerje napram Cislitvanski in iz bojazni, narediti konec nemškemu centralističnemu regimu, sklenila sklicati državni zbor na novo zasedanje, in apelirati na obstrukcioniste, dasi vsak človek uvideva, da ta apel ne more imeti prav nobenega uspeha. Boječ se odločnega koraka je vlada storila ta nepotrebn korak in Nemci bi pokazali politično slaboumnost, ako bi ne izkoristili te vladne bojazni.

Budimpešta 31. avgusta. Danes ima ministerstvo zadnjo sejo, predno odide baron Banffy k manevrom.

Carigrad 31. avgusta. Črnogorska vlada je Porti sporočila, da je kaznovala one Črnogorce, ki so se udeležili zadnjih nemirov na meji. Porta je pomiločila vse macedonske Bolgare, ki so bili v preiskavi radi sličnih nemirov.

Pariz 31. avgusta. Vojni minister Cavaignac je dal včeraj aretovati podpolkovnika Henryja. To aretovanje je obudilo velikansko senzacijo. Henry je priznal, da je falsificiral tisto pismo, katero je vojno sodišče priznalo za absoluten dokaz Dreyfussove krivde, namreč pismo nekoga vojaškega atašeja, ki je svojega kolega svrtil, naj prikriva zvezo z Dreyfussom. Henry se opravičuje s tem, da je podaril pismo, da dobi sodišče novih dokazov za Dreyfussovo krivdo, in da reši generalni štab. Vojni minister Cavaignac je dal Henryja v svoji pisarni aretovati in ga po oddelku orožnikov odpeljati v trdnjavo Mont Valerien.

Amsterdam 31. avgusta. Kraljica regentinja je izdala proklamacijo, s katero naznanja, da se odpoveduje regentskim pravicam, in da prevzame zdaj polnoletna kraljica sama vladno.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani.

(Dalje.)

Izobraženi v eksportni akademiji morejo abiturijente postati trgovci na vesoljnem svetu, kjer se zamenjavajo zakladi!

Zajedno pa se nadejamo, pa bode trgovski in obrtniški stan, da bode gospodarstvene korporacije naše države požrtvovalne dovolj, da razven države, ki je dovolila 20 000 gld. državnega prispevka in razven c. kr. avstrijskega trgovskega muzeja, ki bode tudi prispeval po močeh zagotove pokritje primankljaja v približnem letnem znesku 20 000 gld.

Z združenimi močmi moramo si ustanoviti zavod, namenjen prospehu našega narodnega blagostanja, gospodarstveni bodočnosti Avstrije, zavod, ki bode leto za letom dajal domovini na razpolago lep kontingent popolaoma izobraženih trgovskih pionirjev.

Vse one širne kroge, ki se zanimajo za pomnožitev eksporta, zlasti trgovski in obrtniški stan, pozdravljamo torej danes s prijaznim pozivom, da ustanovitev eksportne akademije c. kr. avstrijskega trgovskega muzeja, ki se otvori 1. oktobra letos in ki bode zajedno trajen spomenik slavnega petdesetletnega vladarskega jubileja našega presvetlega cesarja Frana Josipa I., podpirajo s prispevki, posvetami in ustanovami.

Pokrovitelji so oni, ki darujejo enkratni znesek 5000 gld. ali pa deset let po 500 gld.

Ustanovniki so oni, ki darujejo enkratni znesek 1000 gld. ali pa deset let po 100 gld.

Pospešitelji so oni, ki darujejo enkratni znesek 250 gld. ali pa deset let po 25 gld.

Razven tega se darovi v poljubnem znesku hvaležno sprejemajo.

Imena pokroviteljev vdolbila se bodo na spominski plošči v poslopju akademije. Ustanovniki dode umetno opremljeno diplomo. Istotako se bodo vsi pokrovitelji, ustanovniki, pospešitelji in darovalci upisali v častno knjigo, a vsi prispevki se bodo objavili.

Prispevki naj se blagovolijo pošiljati c. kr. poštni hranilnici za „zaklad eksportne akademije c. kr. avstrijskega trgovskega muzeja na Dunaju“, vsi zadevni dopisi pa načelniku blagajničnega odbora, gospodu Juliju Neubergeru na Dunaju I., Akademiestrasse 4. (Dalje prih.)

— Državne železnice. Dne 12. julija je bila otvorena proga Lužan-Zaleszczyki novih bukovinskih lokalnih železnic. — Na lokalni progi Wolframs Telsch je bil dne 13. avgusta otvoren promet. — Da se olajša obisk dunajske jubilejne razstave, dovolila je uprava c. kr. državnih železnic za proge, katere so oddaljene nad 300 km za čas od 15. avgusta do 9. oktobra 1898 novo znižanje voznine in sicer za II. in III. razred osebnih vlakov in za II. razred brzovlakov. Dovoljeno znižanje znaša 25 do 30% normalne voznine. Vozni listki so veljavni 14 dni.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težkotam prebavljenja in vsem nasledkom mnoge sodejstva in napornega duševnega dela je upravn. potrebno do-
mače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prasek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnavno ter ima olajševalen in topilen učinek. Škatljica velja 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov preparat, za-
znamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj kot 2 škatljici se ne pošljeta. 3 (5-12)

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Jožefa Jerše zemljišče v Draščevsi, cenjeno 92 gld., Janeza Gliha zemljišče v Žužemberku, cenjeno 850 gld., oba dne 2. septembra v Žužemberku.
Posestvo vlož. št. 73 in 277 kat. obč. Cerklje s pritlikino, cenjeno 4521 gld. 67 $\frac{1}{2}$ kr. in 73 gld., dne 3. septembra v Kranji.
Nepremičnine vlož. št. 49-53 kat. obč. Stari trg, cenjene skupaj 640 gld., dne 4. septembra v Črnomlju.
Posestvo vlož. št. 81 kat. obč. Velesovo s pritlikino, cenjeno 894 gld. in 84 gld. 70 kr., dne 4. septembra v Kranji.
Umrle Marije Mezner zemljišče v Čatežu, cenjeno 1059 gld. 40 kr., dne 5. septembra v Kostanjevici.
Zemljišče vlož. št. 138 kat. obč. Stanežič, cenjeno 440 gld., dne 5. septembra v Ljubljani.
Jožefa Chiautta zemljišča v Landolu, cenjena skupaj 16.171 gld. 40 kr., in istega zemljišča, cenjena 1155 gld., dne 7. septembra v Senožečah.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 26. avgusta: Anton Smrekar, zidarjev sin, 3 mes., Poljanski trg št. 5, vnetje sapnika.
Dne 27. avgusta: Avgust Porenta, krojačev sin, 14 dni, Karlova cesta št. 18, življenska slabost. — Avgust Rant, trgovski pomočnik, 35 let, Radečkova cesta št. 11, jetika.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Augst	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
30.	9. zvečer	737.8	14.3	sr. szah.	jasno	
31.	7. zjutraj	739.4	10.1	sl. jvzh.	megla	0.0
"	2. popol.	737.4	23.1	sl. vzhod	jasno	

Srednja večerajšnja temperatura 14.8°, za 23° pod normalom.

Dunajska borza.

dne 31. avgusta 1898.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 80 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 60 "
Avstrijska zlata renta	121 " 55 "
Avstrijska krona renta 4%	101 " 60 "
Ogerska zlata renta 4%	120 " 75 "
Ogerska krona renta 4%	98 " 60 "
Avstro-ogerske bančne delnice	910 " " "
Kreditne delnice	379 " 75 "
London vista	120 " 05 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 82 "
20 mark	11 " 75 "
20 frankov	9 " 53 "
Italijanski bankovci	44 " 25 "
C. kr. cekini	5 " 64 "

Vzprejmeta se

dva dijaka ali dijakinji

pod ugodnimi pogoji na hrano in stanovanje pri neki boljši, v sredi mesta stanujoči rodbini. (1249-4)
Natančneje se poizve pri upravnistvu „Slov. Naroda“.

Gostilna

se odda takoj ali s novim letom v najem. Kavcije 100 gld. — Tudi se proda (1290-2)

hiša

ležeča blizu farne cerkve, novozidana, 12 let prosta davka, v kateri se nabaja zgoraj omenjena gostilna. Pri hiši je sadni vrt, nekaj polja in njive.
Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

Išče se za 2 osebi mirno stanovanje

obstoječe iz 2 sob (vsaka s svojim vhodom) in potrebnih pritliklin, čisto in — najraje — separirano. Ponudbe vzprejema iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“. (1291-5)

Vzprejemem takoj izurjenega solicitatorja.

Pogoji ugodni. — Mesečna plača začetkoma 80 gld.

Dr. Alf. Moschē
odvetnik v Ljubljani.

(1331-1)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1898 leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Pizenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc - Gastein, Zell ob jezeru, Inmost, Bregenc, Curih, Geneve, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Pizenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. popoldne v Lesce-Bled. — **Proga v Novo mesto** iz v Kočevje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer — **Priloh v Ljubljano** j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 45 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inmosta, Zella ob jezeru, Lenc-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz Lesce-Bleda. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane** d. k. v Kamnik. Ob 1. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Priloh v Ljubljano** d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 55 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (1044-47)

Otvoritev gostilne.

Slav. občinstvu uljudno naznanjam, da sem

otvoril

v Spodnji Šiški št. 150

v novozgrajeni hiši

gostilno

ter se priporočam za obilen obisk

z odličnim spoštovanjem

Josip Seidl

(1306-2)

gostilničar.

Pri pošteni rodbini blizu realke se na hrano in stanovanje vzprejmō

dijaki ali dijakinje.

Klavir je na razpolago. — Kje? pove uprav-
nistvo „Slovenskega Naroda“. (1286-3)

Mala stanovanja

oddajo se

(1327-1)

v Gruberjevih ulicah šte. 1.

Trgovski pomočnik

izurjen v trgovini z mešanim blagom, vzprejme se takoj ali pa do 30. septembra pri Ivanu Kramar-ju v Idriji. (1332-1)

Prodajalka

izurjena v trgovini s špecerijskim blagom, želi takoj premeniti sedanje službo. (1314-1)
Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

Hiša

prilpavna za gostilno ali kupčijo, z dvema nadstropji, vrtom, poljem, njivami in 4 boršti,

se proda iz proste roke takoj.

Hiša je lepa leži ob cesti. Polja je za 50 mernikov posetve. Polje, njive in travniki so blizu hiše.

Kupci naj se obrnejo na Marijo Sirc, Tupa-
lice št. 17 nad Kranjem. (1330-1)

V hiši št. 3 v Subicevih ulicah

oddasta se

dve stanovanji

s štirimi sobami, in sicer jedno v tretjem nadstropju takoj, drugo v drugem nadstropju s 1. novembrom. Pripomni se, da je hiša užitnine prosta.

Vprašati pri F. Supančič-u, Rimska
cesta št. 16. (1329-1)

Vabilo

k

občnemu zboru

„Zveze slovenskih kolesarjev“

ki se bode vršil

dne 11. septembra 1898

ob 3. uri popoldne

v novem vežbališču kluba slov. biciklistov „Ljubljana“.

Vzporod:

- 1.) Nagovor predsednika.
- 2.) Poročilo tajnikovo,
- 3.) " blagajnikovo,
- 4.) " rednikovo,
- 5.) " preglednikov,
- 6.) „Zvezina“ dirka za leto 1898.
- 7.) Volitev odbora,
- 8.) računskih preglednikov.
- 9.) Slučajnosti.

Po pravilih je ta občni zbor sklepčen brez ozira na došlo število članov.

(1328-1)

Od bor.

Razglas.

Za c. in kr. garnizijsko bolnico šte. 8 v Ljubljani se bode dne 5. oktobra 1898. l. ob 10. uri dopoldne

tratorijsko dajanje hrane

od 1. januarja 1899 za jedno leto, pri jako ugodnih ponudbah za 3 leta, to je do 31. decembra 1901 javnim potom oddalo v pisarni upravne komisije c. in kr. garnizijske bolnice šte. 8 v Ljubljani.

Obširnejša določila o tem so razvidna iz oglasov, ki so bili razglašeni v „Laibacher Zeitung“ in so nalepljeni na vratih omenjene garnizijske bolnice in drugod.

Zvezek pogojev je možno vpogledati v imenovani garnizijski bolnici in pri intendantu 3. voja.

V Ljubljani, dne 25. avgusta 1898.

Upravna komisija garnizijske bolnice šte. 8
(1298-2) v Ljubljani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Restavracija „pri solncu“.

Dovoljujem si s tem velenjenemu občinstvu uljudno naznanjati, da sem se iz Prešernovih ulic premestil

na Francovo nabrežje

kjer sem otvoril staropoznato

restavracijo „pri solncu“.

Točil bodem pristno vrhniško pivo, imenovano „kranjski biser“, iz pivovarne T. Fröhlicha, dalje pristna dolenski, štajerska in avstrijska vina, ter bodem postrelal vedno z uraznimi in gorkimi jedili po kar mogoče zmernih cenah.

Priporočujoč se za obilen obisk, sem z odličnim spoštovanjem

August Weber

(1505-2)

restavratér.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.